

Ředitelka Festivalu v ulicích Petra Hradilová: Je třeba myslet pozitivně a stavět, nikoliv bourat

Ostravan.cz, 13. 6. 2019

Festival v ulicích jsem navštívila poprvé hned v jeho prvním premiérovém ročníku v roce 2011, kdy byl ještě v plenkách a lidé zvědavě zkoumali, jaký program ulice Ostravy nabízejí. Nyní, o osm let později, se dostala tato oslava začátku léta v Ostravě na úroveň multižánrovou, multikulturní a také multifunkční. Nejedná se totiž zdaleka jen o hudbu, ale také o přidanou hodnotu ve formě tance, workshopů a jiných druhů umění. O tom, co nabídne letošní ročník a na co bude zaměřený, jsem si povídala s ředitelkou Festivalu v ulicích Petrou Hradilovou.

Ředitelka ostravského Festivalu v ulicích Petra Hradilová.

Foto: Festival v ulicích

Festival v ulicích je akcí, která je svým programem atraktivní snad pro všechny generace i pro lidi, kteří se běžně na festival nevydají. Byl to původní záměr festivalu?

Festival v ulicích je pro každého, kdo se chce setkat s novými směry i tradicemi nejen v oblasti hudby, a zároveň je ochoten hrát si a sdílet společný čas i prostor s ostatními. Vždy pro nás bylo důležité, aby se lidé na festivalu nejen bavili, ale vzájemně si předávali hodnoty, které jsou jim blízké. Program tvoříme během celého roku tak, aby si tam to své našel skutečně kdokoliv bez ohledu na věk – důkazem čehož je například letošní novinka, stan pro kojící maminky.

Jak byste přiblížila a popsala letošní ročník, který se uskuteční během posledního červnového víkendu?

Letošní ročník proběhne opět v centru Ostravy, a to na Masarykově náměstí a na Černé louce. Na břehu Ostravice bude připraven sportovní program Ostravské univerzity, například projížďky na nafukovacích raftech a kánoích, a na Slezskoostravském hrade návštěvníky čeká interaktivní zážitková hra....

Zatímco před dvěma lety Ostrava zažila doslova nájezd katalánské kultury, tentokrát přijedou Indové...

Ano, máme radost, že letos atmosféru festivalu opět obohatí kulturní program nesoucí dědictví UNESCO, tentokrát z Indie. Do Ostravy zavítají taneční akrobati Raibenshe, poprvé v historii vystupující mimo své území, kterým je Bengálsko. Takže nepůjde jen o českou, ale o evropskou premiéru. Je to velmi zajímavý tradiční bojový tanec plný akrobatických prvků s dlouhými holemi včetně u nás již známého stavění lidských věží, nyní na indický způsob. Příběhy staré Indie ožijí prostřednictvím tanců v barevných maskách Kathakali (z Kerala) a do omamně Indie nás vtáhne také tradiční tanec Kathak.

Myslím si, že dělat v dnešní době velké akce pro lidi je docela těžké. Už jste se setkala s názory, že program cílí bezmyšlenkovitě na všechny typy lidí a tím, že není žánrově ani jinak vyhraněný, spadá do festivalů „bez názoru“, „bez tématu“ nebo dokonce „bez duše“? A jak případně na tyto fráze reagujete?

Festival tvoříme každoročně trochu jinak a vždy s radostí. Pokaždé vkládáme do festivalu svou duši, vlastní zážitky a zkušenosti. Přivážíme do Ostravy skvělé věci z celého světa a nabízíme je divákům zdarma. Sdílíme prostor s neziskovými organizacemi, různými spolky či vysokými školami a vytváříme společně s nimi dialog hravou formou.

Letos na Festivalu v ulicích vystoupí například kapela Nedivoč, písničkář Voxel nebo zpěvák Michal Hruza. To jsou zástupci té známější scény, nicméně v line-upu můžeme nelézt také pro české publikum zcela neznámá jména. Jak lidé reagují na tyto dva zcela odlišné typy interpretů?

Věřím, že během devítileté existence festivalu se naši návštěvníci naučili vnímat pozitivně projekty, o kterých předtím nikdy neslyšeli a jsou připraveni objevovat nové věci. Myslím, že dnes už máme v tomto ohledu takovou důvěru návštěvníků, že se těší, co opět přivezeme. Zde musím zmínit ještě francouzskou kapelu San Salvador, ve které za rytmu bubnů tři zpěváci a tři zpěvačky strhnou diváky za pomoci nádherně znějící provensálské polyfonie. Jediněčný je také indický rap v podání souboru Ta Dhom Project feat. Shri, a pokud máte rádi folklór míchající se s písničkářstvím, přijďte si poslechnout polskou kapelu Oreada. Mladé hudební projekty se nám představí na scéně MusicMap na Černé louce a hudebníky budete moci potkat i přímo v ulicích, tentokrát v rámci projektu „Rozezpívejme sochy“. Jak sám název napovídá, muzicírovat se bude u soch v centru Ostravy, tedy u Leoše Janáčka, Bedřicha Smetany, Věry Špinarové a Karla Kryla.

V současnosti je přidanou hodnotou téměř každého většího festivalu pestrá škála workshopů, které konkrétně u vás zacílí i na dětské a mladé publikum. Je dobrou cestou oslovovat i ty nejmladší a věnovat jim prostor pro jejich zábavu a rozvíjení? A vnímají návštěvníci tuto snahu, případně oceňují ji?

Pro festival je aktivní doprovodný program stejně důležitý jako to, co se odehrává na hlavních scénách. Nejruznější neziskové organizace, vysoké školy, zájmová sdružení i další subjekty zde mají možnost prezentovat své celoroční úsilí a hravou formou tak seznámit návštěvníky se svou činností. Dochází tak ke vzájemnému obohacení a sdílení hodnot. Pro návštěvníky jsou připraveny výtvarné workshopy, hry, skládačky, kvízy, judo, tai chi, sjíždění řeky, trenážéry nebo interaktivní zážitková hra na hradě.

Nedílnou součástí je na Festivalu v ulicích popularizace folklóru od nás i ze zahraničí. Je důležité toto prolínání kultur a myslíte si, že lidé se naučí nejvíce prostřednictvím přímé konfrontace – například právě zhlédnutím vystoupení tradičního folklóru z Ukrajiny či Zakarpátí?

Přímá konfrontace je určitě nejlepším způsobem, jak se s něčím novým seznámit. Hudba, stejně jako jiné tradice, se člověka mohou dotýkat všemi smysly a je na každém z nás, jak takováto setkání vyhodnotí. Pokud pozitivně, je to další dimenze v našem životě.

Je pro vás stále stěžejní myšlenkou to, že na festival se může přijít podívat opravdu úplně každý, i ten, kdo jde jen kolem? Díky konceptu volné akce bez vstupného se možná spousta lidí dozví mnohé o tom, co se děje v hudbě, nebo si rozšíří obzory, nicméně nenapadlo organizátory někdy i to, že se dá tato myšlenka nějakým způsobem i zneužít?

Každá myšlenka se dá zneužít, ale kdybychom přemýšleli tímto způsobem, netvořili bychom raději nic. Přemýšlíme tedy pozitivně, chceme stavět, nikoli bourat.

Na kterou část programu jste letos nejvíce jako organizátoři hrdí a co byste určitě návštěvníkům vřele doporučili? Na co se osobně letos z programu nejvíce těšíte a proč?

Velmi zajímavý je již zmíněný indický program a perličkou bude Ta Dhom Project feat. Shri, který vznikl při neformálních hodinách nedělní školy v bombajském parku a přináší zcela nový žánr indického hip-hopu. Tři studenti pod vedením hudebního mistra Viveicka Rajagopalana postavili pouliční rap na základy karnatické tradice, předávané z generace na generaci. Vidět něco podobného se nenaskytne každý den, proto si dovolím říci, že se na toto vystoupení doopravdy těším a doporučuji to i všem ostatním.

Novinkou festivalu pak bude ČPZP scéna na Černé louce, kde se budeme věnovat výhradně tanci ve všech jeho podobách. Návštěvníci se mohou těšit nejen na ukázky tanců, ale i na workshopy, do kterých se budou moci sami zapojit. Čeká je například swing, flamenco, Bollywood či tradiční indický Kathak, stejně jako moderní tance v podání tanečních skupin Beat Up a MG Dance. Další novinkou bude projekt s názvem Festivalový tanec, kterého se může zúčastnit skutečně každý – už nyní lze nalézt na webových stránkách a facebookovém profilu Festivalu v ulicích instruktážní video k tomuto tématu. V pátek 28. června pak proběhne na scéně ČPZP na Černé louce společný workshop, který vyvrcholí tanečním festivalovým vystoupením v sobotu na Masarykově náměstí ve 13.30 hodin, zveme proto k co největší účasti, jelikož to bude jistě stát za to! Moc se také těším na francouzskou kapelu San Salvador, o které jsme se zde již bavili.

Myslíte si, že Festival v ulicích ušel znatelnou cestu od jeho počátků?

Za devět let existence se podařilo vybudovat svébytný samostatný festival. Vzhledem ke svému datu se letos již po několikáté jedná o oslavu zakončení školního roku a také o oslavu života v metropoli, jakou Ostrava opravdu je, se vším pozitivním, co k tomu patří. Z Festivalu v ulicích se stalo místo setkávání, zdaleka zde již nejde pouze o „konzumaci programu“.

A má cenu stále ještě dělat zmíněné velké akce pro lidi i ve městě, kde jsou jeho obyvatelé často znepokojeni jinými věcmi a kultura je pro ně často druhořadá? Nebo naopak vidíte budoucnost právě v určitém odpoutání se od běžných starostí díky hudbě, kultuře a všech radostí kolem?

Budoucnost vidím v umění sdílet společný prostor a myšlenky, umění komunikovat a vstřebávat nové impulsy a v neposlední řadě v umění myslet pozitivně, dokázat se radovat a mít otevřenou mysl.

Zdroj:

<http://www.ostravan.cz/57255/reditelka-festivalu-v-ulicich-petra-hradilova-je-treba-myslet-pozitivne-a-stavet-nikoliv-bourat/>